

răzlețe versuri

Anisoara Iordache

învârtind manivela,
flaşnetarul-
o tornada de vreascuri,
dezlănțuie prin parcuri...

un corb solitar,
cu aripa-i înnegrită de gânduri,
desenează pe nori
o caligrafie
a tăcerii.

când e ceață ...
când e somn...
când plopii scutură ploaia...
din grămadă de frunze uscate,
ca doua mărgele din obsidian,
ochii speriați ai unui șobolan...
tresar.

2

ar putea fi
ramura unui copac
răsucită de trăsnet;

aripa rănită
a unui pescăruș
lovit de năprasnicul ger;

dorința de evadare,
din labirintul îngrijorărilor
cotidiene;

ar putea fi
îmbrățișarea tainică
a unui prieten
pitiț în ungherele inimii.

3

a băut din paharul
impostorilor-
fiorul înșelăciunii

îl simte pe buze.

a stat la masa
vânzătorilor de țară-
gustul trădării îi acoperă
cerul gurii

știind adevărul,
a propagat minciuna
drept țintă a dreptății-
lumina roșiatică
a întunericului
îi sfredelește fața.

4
voi, pruncilor,
ascunși în umbra
bătrânilor chiparoși,
veți pune pe treptele existenței
o suflare curată și pură de viață!

la o parte veți da ignoranța;
răutatea și reaua credință
topite vor fi
în focul iubirii!

o zei,
îmbătați de fumul aroganței și al urii,
pământul este și va fi
al oamenilor!